

ตอนที่ 12

วิปัสสนูปกิเลส อภิธรรมกับวิปัสสนา

หนังสือ สมาธิเพื่อพัฒนาชีวิต

สมเด็จพระญาณวชิโรคม

วิปัสสนา

วิปัสสนา นั้นคือ การทวน กระแส

ทวนกระแส
หมายความ
ว่าพยายาม
ที่จะตัดสิ่ง
ต่างๆนี้
ที่เกิดขึ้นมา
จากกิเลส
เรา เจร เรา

กิเลส สิ่ง
ที่ทำจิตใจ
ให้เศร้า
หมอง

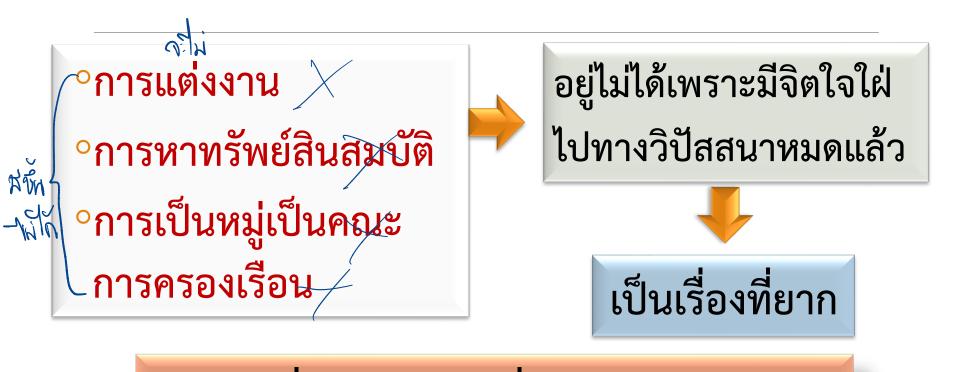
กิเลสมือยู่
สามกอง
คือความ
โลภ ความ
โกรธ และ
ความหลง

กิเลสอยู่ในใจของมนุษย์

ความโลภ (โลภะ) คือความอยาก อยาก ไม่มีที่สิ้นสุด ความโกรธ (โทสะ) คือความไม่ถูกใจ ความหลง (โมหะ) คือสิ่งที่ทำให้ ความคิดผิด นรกก็ไม่มี สวรรค์ก็ไม่มี ตายแล้วไปเกิด อีกก็ไม่มี

ถ้าไม่มีกิเลส ตัดกิเลสหมดแล้ว เกิดอะไรขึ้น?

อธิบายเรื่องวิปัสสนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ไม่ให้ใครมาหลอกลวงเราได้

มหักถ ยูพอที่ชุกษูหวุ

ความสุขที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น เราได้จากอารมณ์

สมถะจึงทำประโยชน์กับผู้ที่ยังอยู่เป็น มวลมนุษย์ชาติที่จะต้องมีชีวิตอยู่ต่อไป

สมาธิ

ณาน

- รูปฌาน
- อรูปฌาน

ความสุขที่พิเศษ ความสุขนั้นตรงกันข้ามคือ <u>กำจัดอารมณ์</u>

Hord anonhi

รูปฌาน

เมื่อกำจัดอารมณ์ได้มากเท่าไหร่ มีความสุขมากเท่านั้นเป็น องค์ ๒ ถ้าดับไป จากปัฐมณาน ทุติยณาน ตติยณาน จตุตถณาน

อรูปฌาน

จิตจะลึกซึ้งลงไปจนกระทั่งเหลือแต่อากาศว่างเปล่า เหลือแต่ค<u>วามรู้นิดหนึ่ง ความลึกซึ้ง</u>จะมีนิดเดียว แต่ ค<u>วามสุขนั้นเพิ่มพูนมากขึ้น</u> หลุดงวนส่อเล่นต่อ

คือคนเราจะไปอยู่ในฌานตลอดชีวิตไม่ทำอะไรเลยไม่ได้ คนต้องกิน เดิน ออกกำลังกาย

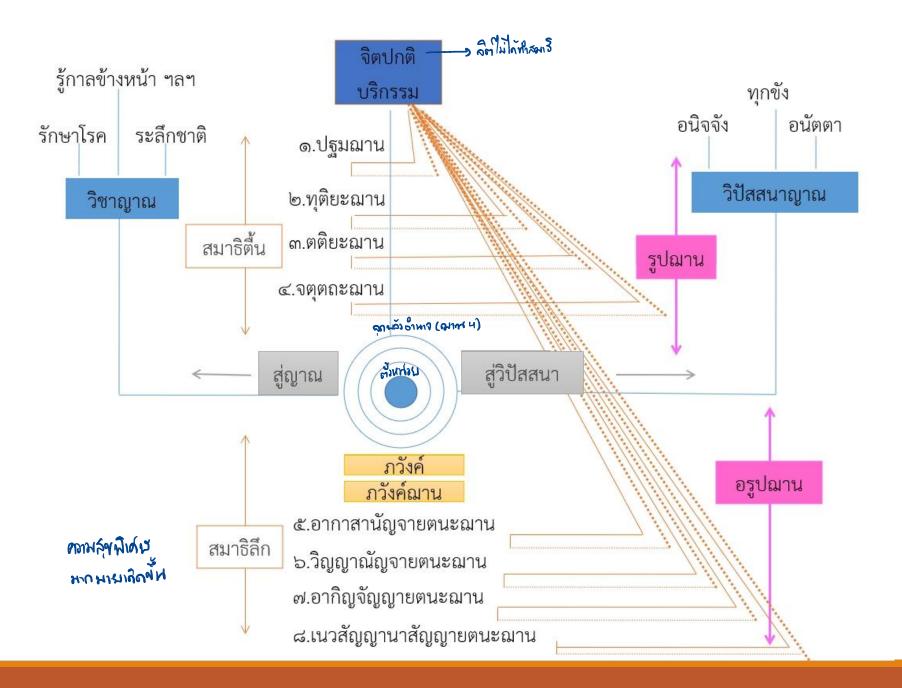

การอยู่ร่วมกันอย่างอยู่เย็นเป็นสุข

การที่เราสามารถมีพลังจิตเพื่อที่จะระงับสิ่งต่างๆ โลภ โกรธ หลง จาก 100 ให้เหลือ 50 เมื่อมีพลังจิตแล้วเราระงับลง <u>พ้นอันตรายแล้ว</u>

มิลาทหั หนิด ชามหั หนิด อนายใหมู พบบอน ของอักษ์

วิปัสสมูปกิเลส์ หมผิก

01 ลักฯบร ชากำจัดกิเล≼

1.1 วิปัสสนูปกิเลสคืออะไร

ि नेतरं प्रकारिक

ริตลึกซึ้ง เช่น จิตที่เข้าอรูปฌาน

ฉัน บรรลุแล้ว !

วิปัสสนูปกิเลส คือ <mark>ความหลงผิด</mark> ที่เกิดจากความลึกซึ้งของจิตที่<u>ไม่เคยปรากฏ</u> เช่น

- จิตของตนเองผ่องใสสะอาด มีดวงตาเห็นธรรม
- มองเห็นชัดเจนว่า ร่างกายนี้เป็นสิ่งที่ไม่ใช่ตัวตนแล้ว
- วิปัสสนาจนเกิดความเบื่อหน่าย (นิพพิทาญาณ) แต่ยังไม่เพียงพอ (ทำลายจุดดำไม่หมด) ก็ถือตัว (อติมานะ) นึกว่าตนสำเร็จแล้ว เป็นต้น

หนากาก กา ต้อว ใม่ลุขเก็**ห**ไป Osyman 1H1H -> วินัสสหา - mo ลูกรีมัสสหา - วินัสสหานากา

1.2 ผลของวิปัสสนูปกิเลส

ลากับสุดอาการ เกาะเล่า

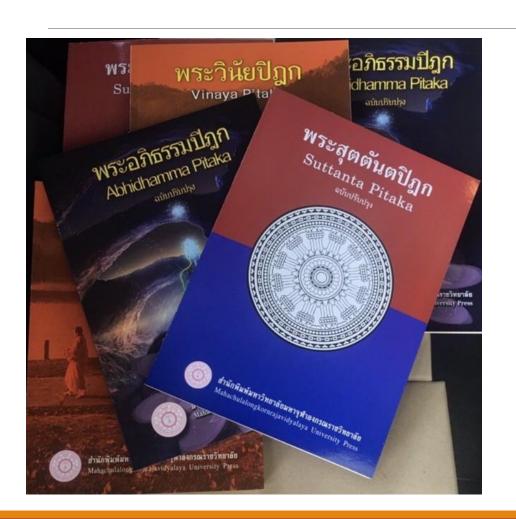
เมื่อคิดว่าสำเร็จฌานสูงแล้ว ฌานนั้นจะค่อยเสื่อมลงๆ ในที่สุดเหลือแต่ ความนึกคิดที่คือว่าสัญญา ทำให้เกิดความล่าช้าในวิปัสสนา

1.3 การป้องกันไม่ให้เกิดวิปัสสนูปกิเลส

- **มีสัมมาสมาธิ** คือ ทำสมาธิเฉพาะ รูปฌานจะปลอดภัยที่สุด มีความสุขพอแล้ว สามารถผลิตพลังจิตได้ มีครอบครัวได้เช่น นางวิสาขา เป็นต้น
- ตระหนักว่า<mark>ความสำเร็จต้องใช้เวลา</mark> ไม่ใจเร็วด่วนได้
- **ปฏิบัติถูกต้องตามหลักการ** เช่น เมื่อเข้าฌานแล้วเกิดความ ลึกซึ้ง สงบสบาย ก็ทราบว่าเป็นวิหารธรรมเท่านั้น ไม่ใช่ ความสำเร็จ

2. พระอภิธรรมกับวิปัสสนา

พระไตรปิฎก 84,000 พระธรรมขันธ์ ประกอบด้วย निवाना पानिना พระสูตร 21,000 พระวินัย 21,000 พระอภิธรรม 42,000 สำเพิ่นจิตในบง ค

พระอภิธรรมปิฎก

ปริเฉทที่ 9 แสดงถึงสมถะ และวิปัสสนา

ร่างกาย+จิตใจมนุษย์

พระอนุรุทธาจารย์ เป็นพระเถระในประเทศอินเดีย ได้ศึกษาพระอภิธรรมปิฎกในประเทศลังกา เป็น ผู้เชี่ยวชาญและแตกฉานในพระอภิธรรม ได้ถูกร้องขอให้ย่อความพระอภิธรรมให้สั้นและสะดวกแก่การศึกษา และจดจำ และได้ตั้งชื่อฉบับย่อนี้ว่า "พระอภิธัมมัตถสังคหะ" เมื่อประมาณปี พ.ศ. 900 และได้นำมาใช้สวด เรียกว่า สวดสังคหะ _{กรับน่} หนังสือ พระอภิธัมมัตถสังคหะ กับ พระอภิธรรม 7 คัมภีร์ นี้แตกต่างกัน พระอภิธัมมัตถสังคหะ ถือเป็นปกรณ์ ที่รวบรวมและอธิบายปรมัตถธรรมจากพระอภิธรรมปิฎกไว้โดยย่อ ถือเป็นการปูพื้นฐานก่อนจะไปเรียนพระ อภิธรรม 7 คัมภีร์ ที่ถือเป็นคัมภีร์ใหญ่ พระอภิธัมมัตถสังคหะนี้แบ่งเป็น 9 ปริเฉท

1. ।प्रम कि दिश

พระอภิธรรมปิฎก

สายางเล่า เลืองไม่แอง หาเก็บอุ่น

<u>ธรรมทั้งหลายย่อมเกิดจากเหตุ</u>

เหตุใดเราถึง เกิดมาเป็นมนุษย์ เหตุก็เพราะเรา<mark>มีกิเลส</mark> <u>ธรรมทั้งหลายเหล่านั้นก็ต้องดับไปเพราะเหตุ นี่คืออภิธรรม</u>

อภิธรรมจึงทำให้ผู้ที่ปฏิบัติวิปัสสนา บังเกิดผลสมความมุ่งหมายก็ต่อเมื่อ ผู้ที่ได้มาปฏิบัติอย่างจริงจังแล้ว

เมื่อเราจะดำเนินวิปัสสนา ในพระอภิธรรม มีวิปัสสนา บอกผลของวิปัสสนา

จิตแบบนี้บรรลุพระโสดาบัน จิตเป็นอย่างนี้ได้สำเร็จพระสกิทาคา

จิตเป็นนี้ได้สำเร็จพระอนาคา จิตเป็นอย่างนี้ได้สำเร็จพระอรหันต์

พระอภิธรรมกับวิปัสสนา

" พระอภิธรรม "

ตัวเราทั้งตัว <mark>มีร่างกาย</mark>และ จิตใจเป็นตัวอภิธรรม

" วิปัสสนา (มีญาณ) "

รู้แจ้งเห็นจริงในกายใจ (นิพพาน) ก็คือวิปัสสนา

วิปัสสนา และ วิปัสสนาญาณ

วิปัสสนา คือ รู้แจ้งเหมือนกันแต่ไม่เห็นจริง ใหมือนหาแก่ว

คือรู้แจ้งว่าความเกิดเป็นทุกข์ ความแก่เป็นทุกข์ ความตายเป็นทุกข์ เห็นก็คือว่าเห็นแต่ ภายนอกไม่ได้เห็นลึกซึ้งไปถึงภายใน เป็นอุบายของการที่จะนำไปสู่การวิปัสสนา แต่ยังใช้ อุบายนั้นไม่เป็น

>วิปัสสนาญาณ คือ รู้แจ้งเห็นจริง

เมื่อเกิดญาณขึ้นมา จะเ<u>กิดความเบื่อหน่าย พอพิจารณาเห็น ความเกิดเป็นทุกข์ ความแก่</u> เป็นทุกข์ ความตายเป็นทุกข์แล้วก็เกิดความเบื่อหน่ายขึ้นมาในจิต เริ่มเกิดยังไม่ได้สำเร็จ วิปัสสนาญาณ ต้อง ภาวิโต เจริญให้มาก พหุลีกโต กระทำให้มาก อภิญญายะ จะเป็นไป ด้วยความรู้ยิ่ง สัมโพธายะ จะเป็นไปด้วยความรู้ดี นิพพานายะ จะเป็นไปด้วยความดับสนิท

วิปัสสนากับชาวโลก

ชาเน็พมาก กับ พักษอช ชาวโลกจะทำวิปัสสนาได้ แต่ว่าจะต้องรู้ขั้นตอน ชาวโลกกับวิปัสสนา สามารถทำได้ แต่ว่า<u>เป็นบางคน</u>เท่านั้น กหถังm หี่ พ้าหากา

พระภิกษุสามเณร บวชเพื่อที่จะต้องทำตัวให้พ้นทุกข์คือดำเนินวิปัสสนา

ที่จะกำจัดกิเลส คือกำจัดราคะ ความกำหนัด ยินดี

โทสะ ความโกรธ โมหะ ความหลง

สุปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติดี ญายปฏิปันโน ปฏิบัติเข้าออกจากทุกข์ สามีจิปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่งแล้ว

อุชุปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติตรง

สรุป

- วิปัสสนูปกิเลสเป็นความหลงผิดคิดว่าตนนั้นได้สำเร็จหลุดพ้นจากกิเลส แล้ว เพราะวิปัสสนาไม่เพียงพอ ควรทำสมาธิที่ถูกต้อง หรือ สัมมาสมาธิ เพื่อให้พ้นจากวิปัสสนูปกิเลส
- พระอภิธรรมโดยย่อ "จิตต์ เจตสิกา รุป นิพพาน์ สัพพะทา" หมายถึง รูป จิต เจตสิก และนิพพาน ตัวเราทั้งตัวมีร่างกายและจิตใจเป็นตัว อภิธรรม นิพพานคือสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเป็นวิปัสสนา

ใบงาน Part 12 (สุทันตสาสมาธิ)

เรื่อง วิปัสสนูปกิเลส อภิธรรมกับวิปัสสนา

ข้อความต่อไปนี้ถูกต้องหรือไม่

- วิปัสสนูปกิเลสคือกิเลสที่เกิดจากความหลงผิด คิดว่าตนสำเร็จ √
 ๑ผ่าดะเฮ๋ลด ¹พ่เช่นเดี๋ยง
 วิปัสสนูปกิเลสจัดได้ว่าเป็นกิเลสอย่างหยาบ เช่นเดี๋ยวกับกิเลส 3 กอง ราคะ โทสะ โมหะ メ
- 3. การทำสมาธิจนถึงอรูปฌาน เกิดความสว่างผ่องใส คิดว่าตนบรรลุดวงตาเห็นธรรมจัดว่าเป็น วิปัสสนูปกิเลส 🗸
- 4. ถ้าวิปัสสนุปกิเลสเกิดขึ้นจะทำให้เสียเวลาในการดำเนินวิปัสสนา เกิดความล่าซ้าในการบรรลุ วิปัสสนาญาณ
- 5. เพื่อความปลอดภัยไม่ให้เกิดวิปัสสนูปกิเลส ควรทำสัมมาสมาธิ คือทำสมาธิให้อยู่ในขั้นอรู้ปณา🗙
- 6. พระไตรปิฎก แบ่งคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็น 3 หมวด โดยทั้ง 3 หมวด มีจำนวนพระ าม ธรรมขันธ์เท่าๆ กัน oกิฐกาม 42,000
 - 7. ภาวิโต พหุลีกะโต แปลว่า เจริญให้มาก กระทำให้มาก 🗸
 - 8. วิปัสสนาญาณ คือการรู้แจ้งเห็นจริง การเห็นการเกิดเป็นทุกข์ ความแก่เป็นทุกข์ เกิดความเบื่อ หน่ายขึ้นในจิต 🗸
 - 9. การดำเนินวิปัสสนาเพื่อกำจัดกิเลส 🗸
 - 10. นักเรียน นักศึกษาจำเป็นต้องดำเนินวิปัสสนาอย่างยิ่ง 🔀